

ברכת הבנים לערב יום הכיפורים

(לבן) יְשִׁמְךָ אֱ-לֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה | (לבת) יְשִׁמְךָ אֱ-לֹהִים כְּשָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה

יְבָרְכֶךָ ה' וְיִשְׁמְרֶךָ:
יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיַחַנְךָ:
יֵשֵׁא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם:

וְיִהי רְצוֹן מִלְפָּנֵי אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים,
שְׁיִתֵּן בְּלִבְךָ אֶהְבְּתוּ וְיִרְאֶתוּ,
וְתִהְיֶה יְרֵאת ה' עַל פְּנֵיךָ כֹּל יְמֵיךָ שְׁלֵא תַחֲטָא,
וְיִהי חֶשְׁקֶךָ בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת.
עֵינֶיךָ לֹנְכַח בְּיָטוּ,
פִּיךָ יְדַבֵּר חֻמּוֹת,
וְלִבְךָ יִהְיֶה אֵימוֹת, (=אֵימַת ה')יְדִיךָ יַעֲסֹקוּ בְּמִצְוֹת,
רַגְלֶיךָ יְרוּצוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיךָ שְׁבַשְׁמִים.
יִתֵּן לְךָ בָּנִים וּבָנוֹת צְדִיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת
עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת כֹּל יְמֵיהֶם,
וְיִהי מְקוֹרֶךָ בְּרוּךְ,
וְיִזְמִין לְךָ פְּרִנְסָתְךָ בְּהִתֵּר וּבְנִחַת וּבְרוּחַ
מִתְחַת יְדוֹ הַרְחֵבָה וְלֹא עַל יְדֵי מִתְנַת בָּשׂוּר וְדָם,
פְּרִנְסָה שְׁתַּהֲיֶה פָּנוּי לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם,
וְתִכְתֵּב וְתַחַתֶּם לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים
בְּתוֹךְ כָּל צְדִיקֵי יִשְׂרָאֵל, אָמֵן:

במחזור ליום הכיפורים נמצאת תפילת ההורים על הבנים. אומרים אותה ברגעי הדלקת הנרות, ממש לפני שיוצאים לבית הכנסת. אלה הם רגעים של רחמים עצומים, בהם ההורים מסוגלים לפתוח שערי שמים בתפילות עבור ילדיהם. בנוסף, על פי המקובלים, אם חלילה רובצת על הילד איזו קללה (ויש לצערנו דברים כאלו), ברכת ההורים מסוגלת לבטל אותה מעליו.

המנהג הוא להניח על ראש הילד יד אחת, או שתי ידיים, ולברך אותו בברכת הכהנים, ולאחר מכן לשאת את התפילה הקצרה בעדו. למרות לחץ הזמן לפני תפילת כל נדרי, אל תוותרו על התפילה המרגשת הזו. כל אב וכל אם מבינים: לעיתים, כל מה שביכולתנו לעשות עבור הילדים שלנו הוא לקרוע את השמים בעבורם. לעיתים, זה כל מה שנשאר לנו.

🕯 הרבנית ימימה מזרחי, על יום הכיפורים (תשע"ג) 🕯

תפילת נעילה

הסירי את מנעולי ליבך מעלייך

הרבנית ימימה מזרחי

נעילה. סוף סוף.

הקשיבו למילים המדהימות של רבנו בחיי:

תכלית (מטרת) הימים - לילות.

תכלית הלילות - שבתות.

תכלית השבתות - ראש חודש.

תכלית ראשי החודשים - המועדים.

תכלית המועדים - ראש השנה.

תכלית ראש השנה - יום הכיפורים.

תכלית יום הכיפורים - נעילה.

ומאז את מתנוודדת בעולם. למשל, חלילה, הורייך הורידו אותך לעולם בשעת מריבה, ואת נחשבת בת-מריבה. מאז את מסוכסכת עם כולם, כולל עם עצמך.

"אבל מה חטאתי? הרי הדברים הללו אינם תלויים בי!"

נכון. את לא אשמה. אבל זה המצב שלך כל הזמן. מלבד פרק זמן אחד קצר: יש ביום כיפור, פעם בשנה, שעה ורבע מיוחדים כשהחמה בראש האילנות.

"אילן" - ראשי תיבות אתה נותן יד לפושעים. בשעה שהחמה בראש האילנות ה' נותן לך יד ופורץ יחד איתך את מנעולי חייך המחלידים.

אלו הרגעים של סוף יום כיפור, עד לשקיעה.

בזמן הזה אנחנו מתחננות "א-ל נורא עליה, המצא לנו מחילה בשעת הנעילה.

ה', אין לי מושג מאיפה, אין לי מושג איך. אתה תמציא! תמציא לי מחילה, פתח מילוט תת קרקעי, תחלץ אותי מהמנעול הנוראי הזה, מהעלילה חסרת המוצא שלי!"

מה צריך לעשות כדי לשבור את המנעול התקוע הזה שאין לך שליטה עליו? איך שוברים מנעולים? בשאגת ה"שמע ישראל".

ביום כיפור הרגו הרומאים את רבי עקיבא. בשעה שהשיב את נשמתו לבורא, אמר "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד". לכן אומרים בסוף התפילה את המילים **אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה** - סופי תיבות ר' עקיבא (בשגיאת כתיב. לא הכל מושלם).

כשכולם שואגים "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד",

כל ארץ ישראל צועקת אף היא באותה שעה.

"ה' אחד! איך אתה חושד בנו, אבא? אין בליבנו אלא א-ל אחד!"

ואז: דמעה.

נשמה, אם באת לעולם, הרי זה בשביל הימים, הלילות, השבתות, ראשי החודשים, המועדים, ראש השנה, יום כיפור... הנעילה.

את באת לעולם בשביל תפילת נעילה. אין לך מושג מה העוצמה של התפילה הזו ולי אין מילים לתאר. אין פצצה בעולם שתשווה לעוצמה של נעילה.

כאשר מגיע הזמן שבו הקב"ה חותם את הדין, לקראת סוף היום, אנו מתחזקים בתפילה להגביר את מידת הרחמים. בתפילת נעילה לא אומרים "כתבנו בספר חיים טובים" אלא "חתמנו" - "אבינו מלכנו, חתמנו בספר חיים טובים". למה הכוונה? את מכוונת לומר לקב"ה "שִׁמְנֵי כְּחוֹתֶם עַל לִבָּךְ, כְּחוֹתֶם עַל זְרוּעֶךָ, פִּי עֲזָה כְּמִוֶּת אֶהְיֶה".

ה', אני לא עוזבת אותך עכשיו. אני ואתה נעולים זה בזו וזו בזה".

לכל כך הרבה אנשים ונשים המזל תקוע: "ימימה, מה לא עשיתי. שבע סעודות, ברכות, עמוקה, שדכנים, חזרתי בתשובה, ארבעים הפרשות חלה (ואכלתי הכל), והמזל שלי תקוע".

נכון, אומר הרמח"ל, רבי משה חיים לוצאטו. לפעמים את תקועה בגלל דברים שלא תלויים בך. למשל, בגלגול הקודם שלך היית צריכה לתקן משהו, ובאת חזרה לתקן אותו, ולא יועיל כלום. למשל, נולדת שלא בטהרה; אמך לא ידעה את חוקי הטהרה, ואת נחשבת בת-הנידה,

מראש חודש אלול העברתי כל כך הרבה כנסים ושיעורים. ה', איזה עם טוב יש לך. אני לא בקיאה בעזרת הגברים, אבל הנשים... אלו נשים מדהימות פגשתי! דתיות, חילוניות, ליטאיות, חסידיות, מזרחיות, אשכנזיות, חרד"ליות, דליות, ליות... איזה נשים טובות יש לך. די, הקב"ה. פשוט אי אפשר יותר. ננעלו כל השערים, אתה חייב השנה הזו לפתוח לנו את שער הרחמים!

דעי לך, גזר הדין שלך נחתם. אבל התיק עדיין לא נמסר להוצאה לפועל. אם יש לך דמעה, וכדאי שתהיה לך, אז עולה הדמעה ההיא, ומוחקת גזר דין שנחתם כבר לפני כמה דקות!²

כך אומר גם הרב זיסקינד: מי שמצליחה להזיל דמעה ברגע הזה, מי שה' חלילה חתם אותה לרעה לשנה הזו, הדמעה מוחקת את החותמת וה' חותם אותה שוב, והפעם לשנה טובה.³

הצומות שלי קשים ורוב הפעמים אינני מצליחה להגיע לתפילת נעילה. אולם בהיותי מתגוררת בשכונת שערי חסד, מוקפת בתי כנסת, אני שומעת את השאגה מכל בתי הכנסת בעודי בביתי. השאגה הזאת! השמים אדומים, השמש עומדת לשקוע, ואיזו רעידת אדמה. שמע ישראל, השמע ישראל הזה פורץ את המנעול הכי תקוע שלך.

והכי חשוב. שבע פעמים צועקים בקול "ה' הוא האלוקים, ה' הוא האלוקים".

מסביר בעל "הלבוש": מראש חודש אלול ועד עכשיו ה' היה פה, אבל כעת הוא חוזר הביתה. **איה מקום כבודו?** - ברקיע השביעי. בכל פעם שצועקים "ה' הוא האלוקים" הוא עולה רקיע, ואת - אל תרפי ממנו! החזיקי בבגדו, לווי אותו מרקיע לרקיע ואל תעזבי אותו. בצעקה השביעית את נמצאת ברקיע השביעי מול כסא הכבוד. את יכולה לבקש הכל.

יש על זה יצר הרע. את חלושה ולא זוכרת כלום. את בהתרגשות. מה תעשי? תתכונני מראש. אני כותבת מראש בעיפרון את כל המשאלות שלי בתוך המחזור. את כל בקשותייך אמרי מהר, כי תקיעת השופר קרבה.

ועלה אלוקים בתרועה... עד לשנה הבאה. שלום, הקב"ה. מעכשיו עד ראש חודש אלול הבא אתה רחוק-רחוק. אבל אל תעצבו, אומר בעל ה"פלא יועץ". בשעה שתוקעים בשופר בנעילה, באים כל המתים ומציצים בבתי הכנסת ושואלים "שמא זה שופר של גאולה? אולי עכשיו המשיח מגיע סוף סוף?"

2 אל"ף המגן, ס"ך א'

3 רבי אלכסנדר זיסקינד, "יסוד ושורש העבודה"

